

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly ผู้วิจัยใช้หลักทฤษฎีการวิเคราะห์แบบ Traditional Grammar ในระดับอนุประโยค (Clause) โดยแบ่งเป็นอนุประโยคหลัก (Independent Clause) และอนุประโยครอง (Dependent Clause) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดเกี่ยวกับอนุประโยค (Clause) และประโยค (Sentence) จากเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในงานวิจัย จากนั้นได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศที่มีความสอดคล้องกับ งานวิจัยฉบับนี้ งานวิจัยในครั้งนี้จึงได้ดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักทฤษฎีของ Traditional Grammar
2. อนุประโยค (Clause)
3. ประโยค (Sentence)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักทฤษฎีของ Traditional Grammar

ผู้วิจัยได้รวบรวมหลักทฤษฎีของ Traditional Grammar จาก จิราภรณ์ อินทราไสย (2551) ซึ่งสรุปความได้ว่า Traditional Grammar เป็นการศึกษาทฤษฎีของการใช้ภาษาอย่างกว้าง ๆ ดังนี้

1. กริยาที่เป็น Infinitive ถ้ามีส่วนขยายจะถือว่าส่วนขยายนั้นเป็นส่วนเดียวกันกับกริยาตัวนั้น เช่น

▪ I want to quickly pass my driving test and then go home. (to pass เป็นกริยา Infinitive ซึ่งมี quickly เป็นส่วนขยายตามหลักของ Traditional Grammar ถือว่า to quickly pass เป็นส่วนเดียวกัน)

2. ประธานที่เป็นเอกพจน์ซึ่งไม่ได้ระบุว่าเป็นเพศใดสามารถใช้ Possessive Pronoun ที่เป็นพหูพจน์ได้ เช่น

▪ The teacher should focus on grammar in (his/ her/ their) teaching program. (The teacher เป็น Subject ของประโยคนี้ซึ่งไม่ได้ระบุว่าเป็นเพศใดตามหลักของ Traditional Grammar สามารถใช้ Possessive Pronoun ที่เป็นพหูพจน์ได้)

3. ตามหลักของ Traditional Grammar แล้วสามารถนำประธานไว้หลังหรือหน้า “to be” ก็ได้ เช่น

- It is I. ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับ It is me.

4. Traditional Grammar จะไม่ใช่ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ เช่น

▪ If you **don't** get **no** bums on **no** seats, you **don't** get **no** money. โดยจะใช้ว่า
If you don't get bums on the seats, you don't get any money.

5. Traditional Grammar จะเน้นการใช้ภาษาในระดับของอนุประโยค (Clause Level) และระดับคำ (Word Level) เช่น

5.1 ระดับของอนุประโยค (Clause Level) เช่น

▪ The child broke the window with a ball because he hit it too hard with the bat. (ประโยคนี้ประกอบด้วย The child broke the window with a ball ซึ่งทำหน้าที่เป็นอนุประโยคหลัก (Independent Clause) ของประโยค ส่วน because he hit it too hard with the bat เป็นอนุประโยครอง (Dependent Clause) ของประโยค)

5.2 ระดับคำ (Word Level) เช่น

▪ The child broke the window with a ball. ประโยคนี้มีคำเป็นส่วนประกอบดังนี้
The (article), child (noun), broke (verb), the (article), window (noun), with (preposition),
a (article), ball (noun)

อนุประโยค (Clause)

รมณี กอวัฒนา (2551, หน้า 38) ตำราญ คำยั้ง (2551, หน้า 412-435) ชำนาญ สุภนิตย์ และสุทิน พูลสวัสดิ์ (2550, หน้า 30-39), และนเรศ สุรสิทธิ์ (2553, หน้า 470-512) ได้อธิบาย อนุประโยค (Clause) ไว้คล้ายคลึงกันว่า อนุประโยค คือ กลุ่มคำที่สามารถแยกได้เป็น 2 ส่วนคือ ภาคประธาน และภาคแสดง โดยมากแล้ว อนุประโยคจะนำมาใช้เป็นส่วนประกอบของประโยค เพื่อให้ประโยคมีรายละเอียดที่ชัดเจนขึ้นซึ่งอนุประโยคแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

1. อนุประโยคหลัก (Independent Clause) คือ อนุประโยคที่มีความหมายสมบูรณ์และสามารถอยู่ตามลำพังได้ เช่น

- a boy is walking
- these exercises are interesting
- we met the manager at the airport

2. อนุประโยครอง (Dependent Clause) คือ อนุประโยคที่มีทั้งภาคประธานและภาคแสดงโดยมากแล้วจะขึ้นต้นด้วยคำเชื่อม (Connector or Conjunction) ทำให้ความหมายไม่สมบูรณ์ในตัวเอง ต้องพึ่งพาความหมายจากอนุประโยคหลัก (Independent Clause) ซึ่งอนุประโยครอง (Dependent Clause) จะแบ่งได้ 3 ชนิด ดังนี้

2.1 อนุประโยครองแบบ Adjective Clause คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่ขยายคำนามหรือคำสรรพนามเพื่อระบุหรืออธิบายบุคคล และสิ่งของ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำเหล่านั้นที่เรียกว่า อนุประโยครองแบบ Adjective Clause เพราะทำหน้าที่เช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ (Adjective) โดยทั่วไปจะใช้ใน 2 ลักษณะดังนี้

2.1.1 Defining Clause คือ อนุประโยคที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นเพื่อระบุให้รู้ว่าคำนามที่กำลังพูดถึงเป็นผู้ใด หรือสิ่งใด โดยเขียนติดกับคำนามซึ่งไม่ต้องมีเครื่องหมายวรรคตอนกั้น เช่น

- The man who wrote this book is coming to the party. (who wrote this book เป็น Defining Clause ที่ขยาย The man)
- I have lost the book which you lent me. (which you lent me เป็น Defining Clause ที่ขยาย the book)
- The boy whom you saw at the theatre is my brother. (whom you saw at the theatre เป็น Defining Clause ที่ขยาย The boy)

2.1.2 Non-Defining Clause คือ อนุประโยคที่ขยายคำนามที่เป็นที่รู้จักกันดีแล้วว่าเป็นผู้ใดหรือสิ่งใด จึงมีหน้าที่เพียงให้ข้อมูลเพิ่มเติมเท่านั้น โดย อนุประโยคดังกล่าวต้องใช้เครื่องหมาย Comma (.), Dash (—) หรือ Parenthesis ((...)) เพื่อแยกประโยคออกจากประโยคทั้งหมดด้วย เช่น

- Bernard Shaw, who wrote St. Joan, died in 1950. (,who wrote St. Joan, เป็น Non-Defining Clause ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับ Bernard Shaw)
- The Golden Hind—in which Drake sailed round the world—was only a small ship. (—in which Drake sailed round the world— เป็น Non-Defining Clause ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับ The Golden Hind)
- That scientist (whose work is very important) has been made a knight. (whose work is very important) เป็น Non-Defining Clause ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับ That scientist

2.2 อนุประโยคกริยาแบบ Adverb Clause คือ อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่ขยายกริยา ขยายคุณศัพท์ และขยายกริยาวิเศษณ์ ส่วนใหญ่จะวางไว้หลังคำที่ไปขยาย ถ้าแบ่งตามลักษณะที่ไปขยายแล้วสามารถแบ่งได้ 9 ชนิดดังนี้

2.2.1 Adverb Clause of Manner เช่น He works as a machine does.
(as a machine does เป็น Adverb Clause of Manner ทำหน้าที่ไปขยาย works เพื่อบอกว่าเขาทำงานเหมือนเครื่องจักรทำ)

2.2.2 Adverb Clause of Place เช่น I will go wherever she goes. (wherever she goes เป็น Adverb Clause of Place ทำหน้าที่ไปขยาย go เพื่อบอกให้ทราบว่าไปที่ไหน)

2.2.3 Adverb Clause of Time เช่น I knew him well while I was in London.
(while I was in London เป็น Adverb Clause of Time ทำหน้าที่ไปขยาย knew เพื่อบอกให้ทราบว่ารู้จักเขาเมื่อไร)

2.2.4 Adverb Clause of Reason เช่น He has decided to come because he loves music. (because he loves music เป็น Adverb Clause of Reason ทำหน้าที่ไปขยาย come เพื่อบอกให้ทราบว่าเพราะอะไรจึงได้ตัดสินใจมา)

2.2.5 Adverb Clause of Result เช่น She sang so beautifully that everyone applauded her sound. (so beautifully that everyone applauded her sound เป็น Adverb Clause of Result ทำหน้าที่ไปขยาย She sang เพื่อบอกผลว่าเธอร้องเพลงไพเราะทำให้ทุกคนปรบมือให้)

2.2.6 Adverb Clause of Purpose เช่น I study hard so that I may pass my examination. (so that I may pass my examination เป็น Adverb Clause of Purpose ทำหน้าที่ไปขยาย I study hard เพื่อบอกให้ทราบจุดประสงค์ของการศึกษาอย่างหนักว่าเพื่ออะไร)

2.2.7 Adverb Clause of Concession เช่น I will get there, even though I have to walk all day. (even though I have to walk all day เป็น Adverb Clause of Concession ทำหน้าที่ไปขยาย I will get there เพื่อบอกให้ทราบถึงผลที่เกิดขึ้นตรงกันข้าม)

2.2.8 Adverb Clause of Comparison เช่น He is as clever as you are.
(as clever as you are เป็น Adverb Clause of Comparison ทำหน้าที่ไปขยาย clever เพื่อบอกให้ทราบความฉลาดระหว่างเขาและคุณ)

2.2.9 Adverb Clause of Condition เช่น I would come with you if I were not so busy. (if I were not so busy เป็น Adverb Clause of Condition ทำหน้าที่ไปขยาย would come เพื่อบอกให้ทราบเงื่อนไขที่มาไม่ได้)

3. อนุประโยคแบบ Noun Clause

คือ อนุประโยคที่ทำหน้าที่เหมือนคำนาม หรือคำสรรพนามก็ได้ กล่าวคือสามารถทำหน้าที่เป็นประธาน (Subject), กรรม (Object), กรรมตามหลังบุพบท (Object of Preposition) และเป็นส่วนสมบุรณ์ (Complement) ได้ เช่น

3.1 เป็นประธาน (Subject) เช่น

▪ What she is doing seems very difficult. (What she is doing เป็น Noun Clause ที่ทำหน้าที่เป็นประธานของกริยา seems)

3.2 เป็นกรรม (Object) เช่น

▪ He promised that he would pay back the debt. (that he would pay back the debt เป็น Noun Clause ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา promised)

3.3 เป็นกรรมตามหลังบุพบท (Object of Preposition) เช่น

▪ Jane was pleased with what happened. (what happened เป็น Noun Clause ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมตามหลังบุพบท with)

3.4 เป็นส่วนสมบุรณ์ (Complement) เช่น

▪ It seems that it is impossible. (that it is impossible เป็น Noun Clause ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ของกริยา seems)

ประโยค (Sentence)

นักเขียนไวยากรณ์หลายท่านที่อธิบายเกี่ยวกับประโยคไว้ว่า ประโยคเมื่อสื่อความออกไปแล้วต้องเกิดความหมายที่สมบูรณ์และมีส่วนประกอบที่สำคัญสองส่วนคือภาคประธานและภาคแสดงอย่างเช่น สำราญ คำยั้ง (2551, หน้า 401-411) ได้อธิบายไว้ว่า ประโยคคือ กลุ่มคำหรือข้อความที่มีใจความสมบูรณ์ส่วนใหญ่แล้วประโยคประกอบไปด้วย 2 ส่วนหลัก ๆ คือ ภาคประธานและภาคแสดง ซึ่งเมื่อแบ่งตามลักษณะโครงสร้างแล้วสามารถแบ่งได้ 4 ประเภท ได้แก่ Simple Sentence, Compound Sentence, Complex Sentence, และ Compound Complex Sentence ซึ่งคำอธิบายนี้ก็ไม่ต่างจาก นเรศ สุรสิทธิ์ (2553, หน้า 391-427) ที่ได้อธิบายไว้คล้ายกันว่าประโยคคือ กลุ่มคำที่รวมกันอยู่ตามโครงสร้างทางภาษาให้ความหมายที่สมบูรณ์ในตัวเองโดยมีประธาน (Subject) และส่วนขยาย (Predicate) เป็นส่วนประกอบ เมื่อแบ่งตามลักษณะ โครงสร้างแล้วสามารถแบ่งได้ 4 ประเภทดังนี้ Simple Sentence, Compound Sentence, Complex Sentence, และ Compound Complex Sentence

จากคำอธิบายข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปความเกี่ยวกับประโยคโดยแบ่งตามลักษณะโครงสร้างสามารถแบ่งได้ 4 ประเภทดังนี้

1. Simple Sentence

คือ ประโยคที่ประกอบด้วยภาคประธานหนึ่งส่วน และภาคแสดงหนึ่งส่วน โดยภาคแสดงจะมีกริยาหลักอยู่เพียงหนึ่งตัว และที่สำคัญ Simple Sentence จะให้ความหมายเพียงความหมายเดียวเท่านั้นซึ่ง Simple Sentence จะมีความยาวและความซับซ้อนได้ดังลักษณะต่อไปนี้

1.1 ประธานของประโยค (Subject) อาจเป็นคำนาม (Noun), คำสรรพนาม (Pronoun), คำนามพร้อมด้วยส่วนขยายหรือคำที่มีฐานะเท่าคำนาม เช่น Infinitive Phrase หรือ Gerundial Phrase เช่น

- John succeeded. (ประธานคือคำนาม John เพียงคำเดียว)
- David Letterman and Jay Leno host talk shows. (ประธานคือคำนาม David Letterman and Jay Leno เป็นประธานรูปผสม)
- The old black dog barked. (ประธานประกอบด้วย Noun: dog และ Adjective: The old black)
- The top of the mountain is covered with snow. (ประธานประกอบด้วย Noun: The top และ Prepositional Phrase: of the mountain)
- To view the whole course in three hours wasn't easy. (ประธานประกอบด้วย Infinitive Phrase: To view the whole course และ Prepositional Phrase: in three hours)
- Climbing the steps made him tired. (ประธานคือ Gerundial Phrase: Climbing the steps)
- Each of the writers present at the conference in Bangkok last year was very enthusiastic. (ประธานประกอบด้วย Pronoun: Each, Prepositional Phrase: of the writers, Adjective Phrase: present at the conference, Prepositional Phrase: in Bangkok และ Adverb Phrase: last year)

1.2 ส่วนของกริยา (Verb) หรือภาคแสดง (Predicate) อาจเป็นกริยาเดี่ยวคำเดียว กริยาผสมหรือเป็นกริยาพร้อมส่วนขยาย เช่น

- I wrote my first novel last year. (wrote เป็นกริยาเดี่ยวคำเดียว)
- My son toasts and butters his bagel. (toasts and butters เป็นกริยาผสม)
- The handsome blue car stopped suddenly in front of our house. (stopped เป็นกริยาพร้อมส่วนขยาย suddenly เป็น Adverb ส่วน in front of our house เป็น Adverb Phrase)

2. Compound Sentence

Compound Sentence คือ ประโยคที่มีประโยคหลัก (Independent Clauses หรือ Simple Sentence) ตั้งแต่สองประโยคขึ้นไป ใน Compound Sentence ไม่มีอนุประโยค (Dependent Clause) แต่จะใช้คำเชื่อม (Conjunction) ผูกแต่ละประโยคเข้าด้วยกัน โดยคำเชื่อมนั้นอาจจะประกอบด้วยดังนี้

2.1 คำเชื่อมประเภทคำเดี่ยว (Coordinate Conjunction) ได้แก่ and, but, or, so, for, nor, yet เช่น

- He is poor, **but** he is honest.
- Jane plays the violin superbly, **and** her sister is good at the piano.
- It rained hard, **so** the yard got flooded.

2.2 คำเชื่อมประเภทคู่ (Correlative Conjunction) ได้แก่ both...and, either...or, neither...nor, not only...but (also) ตัวอย่างเช่น

- **Either** you go to bed now, **or** you will get up late.
- **Not only** did he love his wife, **but** he **also** gave her everything.
- We discussed about **both** when the meeting would be held **and** where it would take place.

2.3 คำเชื่อมประเภทกริยาวิเศษณ์ (Conjunctive Adverb) ได้แก่ besides, otherwise, however, still, in the same way, และ in fact เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

- I can't go out; **besides**, I have to get up early.
- Keep your hand off my purse; **otherwise**, I will call the police.
- It's going to rain; **still**, she insists on going for a walk.

3. Complex Sentence

Complex Sentence คือ ประโยคที่มีอนุประโยคหลัก (Independent Clause) เพียงหนึ่งประโยคเท่านั้น แต่จะมีอนุประโยค (Dependent Clause) หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอนุประโยคก็ได้ ซึ่งอนุประโยคดังกล่าวอาจจะเป็นอนุประโยคแบบ Adjective Clause, Adverb Clause, Noun Clause หรือ Participle Phrase ที่ลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent Clause) ก็ได้ เช่น

3.1 Complex Sentence ที่มีโครงสร้างประโยคซึ่งประกอบไปด้วยอนุประโยคหลัก และอนุประโยคแบบ Adjective Clause เช่น

- The couple who lived in the big house at the corner used to be movie stars.
(who lived in the big house at the corner เป็นอนุประโยคแบบ Adjective Clause ทำหน้าที่เป็น

คุณศัพท์ขยายคำนาม The couple)

3.2 Complex Sentence ที่มีโครงสร้างประโยคซึ่งประกอบไปด้วยอนุประโยคหลัก และอนุประโยครองแบบ Adverb Clause เช่น

- She studies hard so that she can get a scholarship. (so that she can get a scholarship เป็นอนุประโยครองแบบ Adverb Clause ทำหน้าที่อธิบายจุดประสงค์ที่เธอเรียนหนัก)

3.3 Complex Sentence ที่มีโครงสร้างประโยคซึ่งประกอบไปด้วยอนุประโยคหลัก และอนุประโยครองแบบ Noun Clause เช่น

- You didn't tell me that you were going to set up a new business. (that you were going to set up a new business เป็นอนุประโยครองแบบ Noun Clause ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา tell)

3.4 Complex Sentence ที่มีโครงสร้างประโยคซึ่งประกอบไปด้วยอนุประโยคหลัก และอนุประโยครองแบบ Participle Phrase ที่ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) โดย Participle Phrase เป็นรูปหนึ่งของคำกริยาซึ่งสามารถปรากฏในประโยคในฐานะกริยาแท้ (Finite Verb) หรือในฐานะส่วนขยาย (Modifier) ของคำอื่น ๆ ในประโยคสำหรับรูปของ Participle Phrase ที่ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) มี 3 ชนิด ดังนี้

3.4.1 Present Participle Phrase คือวลีที่ขึ้นด้วยรูปกริยาเติม -ing แล้วไปทำหน้าที่ขยายคำนามหรือคำสรรพนาม เช่น

- The train now arriving at platform 1 is the 6.36 from Newcastle. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Present Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า which is now arriving at platform 1 ซึ่งทำหน้าที่ไปขยายคำนาม The train)

- There are delays for people travelling to work on Southern Region trains this morning. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Present Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า who are travelling to work ซึ่งทำหน้าที่ไปขยายคำนาม people)

- The gentleman crossing the street is an old friend of my father's. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Present Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า who is crossing the street ซึ่งทำหน้าที่ไปขยายคำนาม The gentleman)

- Realizing that the political climate in the country was unfavorable, Mr. Johnson cancelled he plan to expand his business. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เรียกว่า Present Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า After Mr. Johnson realized that the political climate in the country was unfavorable, ...)

3.4.2 Past Participle Phrase คือ วลีที่ขึ้นต้นด้วยกริยาช่องที่ 3 (Past Participle) แล้วนำไปใช้อย่างคุณศัพท์เพื่อขยายคำนามหรือคำสรรพนาม เช่น

- Food sold in this supermarket is of the highest quality. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Past Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า which is sold in this supermarket ซึ่งทำหน้าที่ไปขยายคำนาม Food)

- Anyone found touching these priceless exhibits will be escorted out of the museum. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Past Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า who is found touching these priceless exhibits ซึ่งทำหน้าที่ไปขยายคำนาม Anyone)

- It took the ambulances called to the scene over half an hour to get through. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Past Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า that were called to the scene ซึ่งทำหน้าที่ไปขยายคำนาม the ambulances)

- Strongly criticized by her friends, she refused to join the team. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Past Participle Phrase ด้วย ลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า When / After she was strongly criticized by her friends, ...)

3.4.3 Perfect Participle Phrase คือ วลีที่ขึ้นต้นด้วยกลุ่มคำ having + Verb ช่อง 3 แล้วนำไปใช้เป็นคุณศัพท์ขยายนามหรือสรรพนาม เช่น

- Having drunk six cans of beer, Wichai handed his car-key to his friend.

(ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Perfect Participle Phrase ทำหน้าที่ขยายคำนาม After Wichai ซึ่งลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า Wichai had drunk six cans of beer, ...)

- Anyone having talked in class will be punished. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Perfect Participle Phrase ทำหน้าที่ขยายคำนาม Anyone ซึ่งลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า Anyone had talked in class...)

- The man having built the house will get rich soon. (ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็น Perfect Participle Phrase ทำหน้าที่ขยายคำนาม The man ซึ่งลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent Clause) เต็ม ๆ ว่า The man had built the house...)

4. Compound Complex Sentence

Compound Complex Sentence คือ ประโยคที่มีประโยคหลัก (Independent Clause) ตั้งแต่สองประโยคขึ้นไป และมีอนุประโยค (Dependent Clause) ตั้งแต่หนึ่งอนุประโยคขึ้นไป กล่าวง่าย ๆ คือมีทั้ง Compound Sentence และ Complex Sentence รวมกันอยู่ เช่น

▪ Since that article seems to satisfy your needs, we are enclosing a copy and we hope that it will help you find a suitable solution to your problem. (จากประโยคข้างต้นจะสังเกตเห็นว่า Since that article seems to satisfy your needs, ... เป็นอนุประโยครองของ we are enclosing a copy ซึ่งเป็นประโยคหลักและประโยคนี้ได้ผนวกเข้ากับอีกหนึ่งประโยคคือ we hope that it will help you find a suitable solution to your problem ซึ่งในประโยคนี้มี that it will help you find a suitable solution to your problem เป็นอนุประโยครองแบบ Noun Clause ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา hope โดยทั้งสองประโยคหลักมี and เป็นตัวเชื่อมจึงถือได้ว่าเป็น Compound Complex Sentence)

▪ All classes were canceled because the weather was bad, and students were told to listen to the radio to find out when classes would begin again. (จากประโยคข้างต้นจะสังเกตเห็นว่า ...because the weather was bad เป็นอนุประโยครองของ All classes were canceled ซึ่งเป็นประโยคหลักและประโยคนี้ได้ผนวกเข้ากับอีกหนึ่งประโยคคือ students were told to listen to the radio to find out when classes would begin again ซึ่งมี students were told to listen to the radio to find out เป็นประโยคหลัก (Independent clause) และมี when classes would begin again เป็นอนุประโยครองแบบ Adverb Clause ทั้งสองประโยคหลักนี้มีคำเชื่อม and เป็นตัวเชื่อมจึงถือได้ว่าเป็นประโยคดังกล่าวเป็น Compound Complex Sentence)

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีของ Traditional Grammar, อนุประโยค (Clause) และ ประโยค (Sentence) เป็นหลักในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษในคอลัมน์ Star Biographic ที่ปรากฏในนิตยสาร Student Weekly ทั้ง 38 ฉบับดังกล่าว ในหัวข้อต่อไปผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโครงสร้างภาษาอังกฤษของผู้วิจัยอื่น ๆ ที่ศึกษามาก่อนหน้านี้พบว่าผู้วิจัยหลาย ๆ ท่านได้สนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่างเช่น อรพิน โสร้งจกิจ (2520, หน้า 66-69) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาโครงสร้างประโยคและวลีภาษาอังกฤษในตำราเคมี University Chemistry แต่งโดย Bruce H. Mahan โดยวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษจำนวน 10,426 ประโยค การวิเคราะห์นั้นจะแบ่งการวิเคราะห์ประโยคออกเป็น 2 แบบคือประโยคพื้นฐานหรือ Simple Sentence และประโยคแบบซับซ้อนซึ่งประกอบด้วย Compound Sentence และ Complex Sentence โดยใช้โครงสร้างประโยคพื้นฐานของ Norman C. Stageberg เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ซึ่งการวิเคราะห์ Simple Sentence นั้นจะพิจารณาทั้ง

ประโยคที่ปรากฏอยู่เป็นประโยคเดี่ยวและปรากฏซ้ำอยู่ใน Compound Sentence และ Complex Sentence ด้วย หลังทำการวิเคราะห์พบว่าผู้เขียนตำราเล่มนี้ใช้ Simple Sentence ที่มีโครงสร้างประโยคแบบประธานตามด้วยกริยาและกรรม ($S \rightarrow \text{Nom1} - V-t + \text{Nom2}$) มากที่สุดถึงร้อยละ 32.76 ส่วนประโยคซับซ้อนซึ่งแบ่งเป็น Compound Sentence และ Complex Sentence พบว่ามี 4,548 ประโยคจากการวิเคราะห์ปรากฏผลว่า Compound Sentence (จำนวน 1,145 ประโยคหรือร้อยละ 25.18) มีความถี่น้อยกว่า Complex Sentence (จำนวน 3,403 ประโยคหรือร้อยละ 74.82) เกือบถึงสามเท่า

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของประมวลศรี เข้มวงษ์ (2519, หน้า 69-70) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและวลีภาษาอังกฤษในตำราคณิตศาสตร์ Modern Geometry แต่งโดย Claire Fisher Adler และ Elements of Set Theory แต่งโดย Peter W. Zehna และ Robert L. Johnson ซึ่งทำการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษจำนวน 12,866 ประโยค โดยใช้เครื่องมือและหลักในการวิเคราะห์ที่แบบเดียวกันหลังการวิเคราะห์พบว่า Simple Sentence ที่มีโครงสร้างประโยคแบบประธานตามด้วยกริยาและกรรมเป็นโครงสร้างที่ผู้เขียนใช้มากที่สุดพบถึงร้อยละ 23.57 ส่วนประโยคแบบซับซ้อนนั้นพบว่ามี 5,884 ประโยคโดย Compound Sentence (จำนวน 1,630 ประโยคหรือร้อยละ 27.70) นั้นยังคงพบว่ามีค่าความถี่น้อยกว่า Complex Sentence (จำนวน 4,254 ประโยคหรือร้อยละ 72.30) ประมาณสามเท่า

ส่วนผลการศึกษาของ ประภาศิริ โขสูงเนิน (2520, หน้า 82-83) ก็ปรากฏผลในทำนองเดียวกันว่าจากการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและวลีภาษาอังกฤษในตำราวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ชื่อ Strength of Materials แต่งโดย F.L. Singer และตำราอีกเล่มหนึ่งชื่อ Elements of Strength of Materials แต่งโดย S. Timoshenko และ D.H. Young พบว่าจากการวิเคราะห์ประโยคภาษาอังกฤษจำนวน 10,000 ประโยคโดยใช้เครื่องมือตามโครงสร้างประโยคพื้นฐานของ Norman C. Stageberg และหลักการวิเคราะห์ Simple Sentence เช่นเดียวกันผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้ Simple Sentence ที่มีโครงสร้างประโยคแบบประธานตามด้วยกริยาและกรรมมากที่สุดเช่นกัน โดยพบมากถึงร้อยละ 27.43 ส่วนประโยคแบบซับซ้อนนั้นพบว่ามี 3,852 ประโยคโดย Compound Sentence (จำนวน 1,060 ประโยคหรือร้อยละ 27.52) นั้นพบว่ามีค่าความถี่น้อยกว่า Complex Sentence (จำนวน 2,792 ประโยคหรือร้อยละ 72.48) ประมาณถึงสามเท่า

จากผลการวิจัยข้างต้นสิ่งที่คล้ายคลึงกันคือ Simple Sentence ที่มีโครงสร้างประโยคแบบประธานตามด้วยกริยาและกรรมเป็น โครงสร้างประโยคที่ผู้เขียนใช้มากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยข้างต้นได้เปรียบเทียบ Simple Sentence ตามโครงสร้างประโยคพื้นฐานของ Norman C. Stageberg โดยผู้วิจัยเปรียบเทียบว่า โครงสร้างประโยคพื้นฐานแบบใดที่ผู้เขียนใช้มากที่สุดซึ่ง Simple

Sentence นี้อาจจะปรากฏอยู่เป็นประโยคเดี่ยวหรือปรากฏซ้ำอยู่ใน Compound Sentence หรือ Complex Sentence ด้วยก็ได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยดังกล่าวยังพบอีกว่ามีการใช้ Complex Sentence มากกว่า Compound Sentence ประมาณสามเท่า

นอกจากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่าผลการศึกษาของสตาวัลด์ จันทรักษ์ (2529, หน้า 49-50) ที่ได้ศึกษาการวิเคราะห์คำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในหนังสือเกี่ยวกับวิชาบรรณารักษศาสตร์ระดับอุดมศึกษามีความใกล้เคียงกับการศึกษาในครั้งนี้โดยวิเคราะห์ประโยคภาษาอังกฤษจำนวน 3,113 ประโยคซึ่งในการวิเคราะห์ผู้วิจัยท่านนี้ได้แบ่งการนับประโยคตามโครงสร้างของประโยคแต่ละประเภทโดยแบ่งเป็น Simple Sentence, Compound Sentence และ Complex Sentence ซึ่งยึดหลักโครงสร้างประโยคของ Norman C. Stageberg เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ หลังการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคพบว่าผู้เขียนตำราเล่มนี้ใช้โครงสร้างประโยคแบบ Complex Sentence มากเป็นลำดับหนึ่ง (จำนวน 1,688 ประโยคหรือร้อยละ 54.22) ส่วนลำดับที่สองนั้นผู้เขียนใช้โครงสร้างประโยคแบบ Simple Sentence (จำนวน 803 ประโยคหรือร้อยละ 25.80) และโครงสร้างประโยคที่ผู้เขียนใช้น้อยที่สุดคือ Compound Sentence (จำนวน 622 ประโยคหรือร้อยละ 19.98) แต่การศึกษานี้ผู้วิจัยได้ศึกษา Compound Complex Sentence เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งประเภท ส่วนการวิเคราะห์ความถี่ของประโยคแต่ละประเภทนั้นผู้วิจัยจะไม่นับ Simple Sentence ที่ไปปรากฏอยู่ในประโยคอีก 3 ประเภทเหมือนอย่างงานวิจัยข้างต้นแต่จะแยกนับตามโครงสร้างประโยคแต่ละประเภทอย่างชัดเจน

สิ่งที่น่าประหลาดใจจากผลการศึกษาเหล่านี้นอกจากจะทราบผลการศึกษแล้วยังพบว่าการเขียนตำราแต่ละรายวิชาซึ่งมีผู้เขียนหนึ่งท่านต่อหนึ่งรายวิชาแต่กลับมีผลการศึกษาที่สอดคล้องกันนั้นแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างประโยคมีผลต่อการเลือกเขียนประโยคของผู้เขียนตำราเหล่านี้ ยิ่งไปกว่านั้นการเขียนตำราในรายวิชาต่าง ๆ ผู้เขียนจะต้องใช้ภาษาที่เป็นแนววิชาการแต่ในขณะที่การศึกษาในครั้งนี้ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติบุคคลที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ ซึ่งภาษาที่ใช้ไม่ใช่แนววิชาการแต่จะเป็นภาษาที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน ดังนั้นผลการวิเคราะห์ที่ได้จากศึกษาก่อนหน้านี้จะเป็นแนวทางในการนำมาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาที่จะเกิดขึ้นในครั้งนี้ว่า โครงสร้างประโยคที่ผู้เขียนใช้ระหว่างงานเขียนที่เป็นแนววิชาการกับงานเขียนที่เป็นแนวบันเทิง ผู้เขียนเลือกใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งผลการศึกษาที่ได้รับในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านเกี่ยวกับประเภทของโครงสร้างประโยคที่ผู้อ่านควรตระหนักถึงว่าในการอ่านแต่ละครั้ง โครงสร้างประโยคประเภทใดที่ผู้อ่านควรจะตระหนักถึง

งานวิจัยต่างประเทศ

นอกจากงานวิจัยภายในประเทศแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยจากต่างประเทศพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคมีความสำคัญกับผู้เรียน เช่น ผลการศึกษาของ Turner (2009) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาที่เกิดจากการเขียนภาษาอังกฤษจากบทความในงานวิจัย วารสาร และการรายงานการประชุมของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ใน Hanyang University กรุงโซล ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี พบว่า นักศึกษามีความผิดพลาดในเรื่องการใช้โครงสร้างประโยคและเครื่องหมายวรรคตอน ผลการศึกษานี้ยังปรากฏผลในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ Bashyal (2009) ที่ได้เขียนไว้ในวารสารของ NELTA (Nepal English Language Teachers' Association) เรื่อง รูปแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ (MTDP: Model Text Deconstruction Process) โดยกล่าวว่า หากนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเขียน โครงสร้างประโยค คำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนแล้วนักเรียนจะสามารถเขียนงานต่างๆ ได้ดีขึ้น และยังกล่าวเพิ่มเติมว่า ขั้นตอนในการสอนการเขียนนั้นจะต้องเริ่มจากสอนการสะกดคำและใช้คำให้ถูกต้องก่อน จากนั้นใช้คำตาม โครงสร้างประโยคแล้วเชื่อมประโยคต่าง ๆ ตามหัวเรื่องที่เขียน โดยแต่ละย่อหน้าจะต้องมีความชัดเจนและสัมพันธ์กัน ทั้งนี้งานเขียนนั้นต้องตรงกับวัตถุประสงค์เหมาะสมกับผู้อ่านและสถานการณ์นั้น ๆ ด้วย

ผลการศึกษาจากต่างประเทศข้างต้นสิ่งที่สอดคล้องกันทั้งงานวิจัยของ Turner และ Bashyal คือ ผู้วิจัยชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนยังขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องโครงสร้างประโยค ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Liu (2010) ซึ่งได้ศึกษาวิธีการสอนการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสาขาภาษาอังกฤษของ College of Foreign Languages, Tianjin Polytechnic University ในประเทศจีน โดยพบว่าสิ่งจำเป็นที่ครูจะต้องสอนแก่นักศึกษาคือ โครงสร้างของเรื่องที่เขียน กฎเกณฑ์ทางภาษาไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์ โครงสร้างประโยคหรือไวยากรณ์ต่าง ๆ รวมถึงบริบททางสังคม และเป้าหมายของการสื่อสารด้วย โดยผลที่ปรากฏตามการศึกษานี้ยังเชื่อมโยงกับงานวิจัยของ Kavalaiauskiene (2003) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนในสถานการณ์เจาะจงต่าง ๆ พบว่าปัญหาในการอ่านและการเขียนของกลุ่มตัวอย่างคือ การไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ และวลีต่าง ๆ ไม่เข้าใจรูปแบบแต่ละลักษณะของเรื่องที่อ่าน ไม่มีความรู้เพียงพอในการใช้โครงสร้างประโยค สับสนเกี่ยวกับการใช้กาล และประโยคกรรมวาจก และการเรียงลำดับคำของประโยค

ดังจะเห็นได้ว่าจากผลการศึกษาจากงานวิจัยต่างประเทศข้างต้นสิ่งที่พบในทำนองเดียวกัน คือ ผู้เรียนยังมีปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ ปัญหาที่พบจากงานวิจัยข้างต้นเหล่านี้มีความคล้ายคลึงกับปัญหาของนักเรียนไทยจนส่งผล

ทำให้นักเรียนไทยยังมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้
อาจมีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงการมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคให้มาก
ยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University